

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OVER MIJN LIJK

blijspel in drie bedrijven

door

MARC VAN DER AUWERA

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1987

(N° 1340)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 7 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1987 Marc van der Auwera

© 1987 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

personages
+++++++

Adolf Jacobs, militair op rust
Mariette, zijn echtgenote
Boudewijn, zijn zoon
Katy, zijn dochter
Gerard Verheyden, kolonel
Chris Verheyden, luitenant
Kris De Donder
twee figuranten

+++++++

EERSTE BEDRIJF

+++++

We bevinden ons ten huize van de familie Jacobs, gelegen in een of andere sociale woonwijk. Ergens in de woonkamer prijkt het portret van grootvader Jacobs in uniform.

Dolf : Wat !!! Maar je bent gek ! Verrückt ! Loco !

Boud : Fou zal je bedoelen.

Dolf : Hé ... wie fou ? Wat fou ?

Boud : Niet loco, maar fou. Alle officiële mededelingen aan ondergeschikten geschieden in de drie landstalen ... artikel zoveel van de grondwet ... en voor zover ik weet is Spaans nog geen officiële landstaal.

Dolf : Jaja, 't is al goed, meneer de advocaat.

Boud : Die kom je in de beste families tegen.

Dolf : Je verjaart op de eenentwintigste juli ...

Boud : Volgens moeder, de dokter én Ogino-Knaus tien dagen te laat.

Dolf : Laat die separatistische praatjes maar achterwege. Bovendien ben je met de helm geboren.

Boud : Is het soms daarvan dat mijn haar uitvalt ?

Dolf : Je bent onze zevende zoon !

Boud : Proficiat ...

Dolf : Dat is het werk van de voorzienigheid.

Boud : Tiens, ik wist niet dat de voorzienigheid Jacobs heette.

Dolf : Je draagt de naam van onze vorst.

Boud : En jij die van de Führer ...

Dolf : Kortom, jij bent voorbestemd voor een briljante militaire carrière. Trouwens, drie van je broers zijn ook militair.

Boud : Zalig de armen van geest ...

Dolf : En de drie anderen hebben vrijwillig hun dienstplicht vervuld.

Boud : Ja, onze Rik als chauffeur van de commandant, onze Karel in de keuken en Peter in de mess-officieren. Met zulke soldaten kan het vaderland op twee oren slapen. Je hebt nu een ideale score : drie vrijwilligers en drie beroeps. Ik voel me niet geroepen om die stand uit evenwicht te brengen.

Dolf : En de eer van onze familie dan ?

Boud : Die zal dan eindelijk worden gered.

Dolf : (hij wendt zich tot het portret van zijn vader)

Vader, vergeef het hem, hij weet niet wat hij zegt.

Boud : Dat weet ik maar al te goed. En die laatste opmerking was

weinig origineel en nogal pathetisch. Dat is weinig militair, weet je.

Dolf : Hou die mooie woordenboekpraat maar voor jezelf, ventje, daar moet je bij ons niet mee afkomen. Wij spreken verstaanbaar Nederlands.

Boud : De klare taal van het bevel ...

Dolf : Juist. Elke mededeling, van welke aard ook, moet op zodanige wijze worden geformuleerd dat elk misverstand is uitgesloten. Je ziet dat ik ook mijn reglementen ken, hé.

Boud : Dan hoop ik dat volgende mededeling duidelijk genoeg is. (hij springt in de houding) Boudewijn Jacobs meldt zich bij sergeant-majoor Jacobs om hem te melden dat hij het vertikt om soldaatje te spelen en nog liever vrijwillig ontwikkelingswerk gaat doen.

Dolf : Over mijn lijk, hoor je, over mijn lijk !

Boud : Als je je zo blijft opwinden, zou dat wel eens vlugger kunnen gebeuren dan je zelf wenst.

Dolf : Ik ontferf je !

Boud : Als je met zeven anderen moet delen en bovendien nog de helft aan de staat moet geven, blijft er toch niet veel van over.

Dolf : Ik laat je opsluiten, ik zet je op water en brood, ik ... ik... och, ontplof ! (hij gaat boos af - Boudewijn gaat naar de telefoon)

Boud : Hallo Peter, de kogel is door de kerk. Ja, je had het moeten meemaken, het verwondert me dat de deur nog in haar hengsels hangt ... nu ja, ik ben er nogal hard tegenaan gegaan ... Moeder ? Nee, die wist nog nergens van, tot nu toe dan, want ik geloof dat de briefing nu volop aan de gang is. Wat ? Oh nee, geen haar op mijn hoofd dat er aan denkt, mijn besluit staat vast. Ik wil zo vlug mogelijk vertrekken. Ja, goed ... Wie zeg je ? Een kennis van je ... dat die bij gelegenheid maar eens binnenkomt. OK, de groetjes. (Katy komt binnen)

Katy : Zeg eens, wat heb jij uitgespookt ?

Boud : Uitgespookt ?

Katy : Vader gaat als een gek te keer. Niet dat dat de eerste maal is, maar ditmaal krijgt hij bijna een beroerte.

Boud : Ik heb hem gewoon iets gezegd.

Katy : Dan heb je hem zeker het einde van de wereld aangekondigd ?

Boud : Niet van dé wereld, van zijn wereld ...

Katy : Kan je iets duidelijker zijn ?

- Boud : Ik heb hem gewoon gezegd dat ik er niets voor voel om militair te worden, dat is alles.
- Katy : Dan verbaast het me dat hij nog leeft. Arme pa ...
- Boud : Hoezo, arme pa ?
- Katy : Nu ja, ik voel wel een beetje met hem mee. Al jaren krijgen we elke dag opnieuw te horen welk een schitterende carrière je tegemoet gaat, en dan krijgt hij dit te slikken.
- Boud : Ja, de geliefde zoon van Jacobs die al zijn broers overstijgt tot op ongekende hoogten.
- Katy : Tiens, waar heb ik dat nog gelezen ?
- Boud : Maar ik voel er niets voor om in een put gegooid en als slaaf verkocht te worden. En dat word ik als ik in dienst ga. Het leger is een bodemloze put waarin je alleen weer hogerop raakt als je jezelf verkoopt aan het rechts imperialisme.
- Katy : HmHm mooi, heb je dat zelf verzonnen ?
- Boud : Ben je gek ? Straks denk je nog dat ik er communistische ideeën op na houd.
- Katy : Is daar dan iets verkeerd aan ?
- Boud : Op zichzelf niet. Maar wat ben je met ideeën als je ze moet aanpassen aan een partijdoctrine ? Of ze nu links, rechts of centrum gericht is, geen enkele partij duldt zelfstandig denken.
- Katy : Je kan nog altijd je eigen partij uit de grond stampen.
- Boud : Dat zou best nog eens kunnen. Als ik de geschikte medewerker vind.
- Katy : O ja, en wat voor een partij ?
- Boud : Een trouwpartij.
- Katy : Trouwen ! Jij ! Pfff ... wie wil er nu trouwen met een uitgedroogde wettenvreter die op de koop toe zelfs geen man is ?
- Boud : Wie zegt er dat ik geen man ben ?
- Katy : Ik.
- Boud : O, ik wist niet dat jij een autoriteit was op dat gebied.
- Katy : Hola meneer, ik heb zeven broers, weet je. En bovendien nog een vader die er alles van afweet : Je wordt pas man als je in het leger bent !
- Boud : Dan zit de kazerne van Peuti vol met travesties en transsexuelen. Nu ja, ik heb altijd al mijn bedenkingen gehad over die vrouwelijke militairen.
- Katy : Ik ben nog liever een vrouwelijke militair dan een werkloze advocaat.

Boud : Hoe dan ook, ik vertrek naar Zuid-Amerika.

Katy : Zuid-Amerika !

Boud : Ja ... ik heb helemaal geen zin om nog zo eens een oervervelend baantje te moeten opknappen in een of ander BTK-project. Ik heb nu genoeg met mijn hoofd gewerkt, 't wordt tijd dat ik eens wat met mijn handen ga doen.

Katy : Dat kan je hier toch ook. Daarvoor hoef je toch niet naar het andere eind van de wereld te vliegen.

Boud : Hier zou men het besterven van het lachen als men me bezig zag.

Katy : En toch zie ik je nog niet vertrekken.

Boud : O nee ?

Katy : Nee. Je zou eens met een kennis van me moeten praten. Ik weet zeker dat die je van gedachte kan doen veranderen. Niet alle militairen zijn degenlikkers, weet je.

Boud : Hou jij er relaties op na met een militair ?

Katy : Zeer goede relaties zelfs ...

Boud : Zo ... en jij denkt dus dat die me kan overhalen om hier te blijven.

Katy : Ik geloof het wel, ja ...

Boud : Maar dat is een belediging voor mijn intelligentie ! Hoe durf je ook maar te veronderstellen dat de eerste de beste strependrager een advocaat kan bepraten.

Katy : Wie heeft het hier over de eerste de beste ...

Boud : Hij zal in elk geval met zeer zware argumenten moeten afkomen.

Katy : Is vijftig kilo zwaar genoeg ?

Boud : Hoe, vijftig kilo ?

Katy : Kijk eens, ik heb een pracht van een kleedje zien hangen dat me beeldig zou staan, maar dat ik me momenteel niet kan veroorloven. Nu wil ik er met jou om wedden dat die eerste de beste strependrager geen kwartier nodig heeft om je op andere gedachten te brengen.

Boud : Een kwartier, hé ... OK, ik neem je weddenschap aan. Maar als je verliest dan trakteer je me op een etentje in dat Mexicaanse restaurant. Dan kan ik alvast aan dat soort eten wennen.

Katy : OK ... (ze gaat naar de telefoon) Hallo, kunt u me verbinden met toestel 273 ? Dan u ... Hallo Chris, Katy hier ... goed, dank u. Zeg, wat ik vragen wou, heb je straks even de tijd om eens langs te komen? Hier is iemand die je dolgraag zou willen spreken. Boudewijn, ja ... Tot straks, ja. Ziezo broertje, dit telefoontje gaat je vijfduizend frank kosten.

- Boud : En ik zal de wijn betalen. Anders ben je je zakgeld van een hele week kwijt. (Dolf en Mariette komen binnen)
- Mari : Haha, daar heb je onze deserteur !
- Dolf : Deserteur ? Landverrader, ja.
- Katy : Dat wordt de dood met de kogel, broertje.
- Dolf : Zwijg jij, dit is geen moment om onzin uit te kramen.
- Boud : Wie is ermee begonnen ?
- Dolf : En jou wil ik helemaal niet meer horen, begrepen ! Voor mij besta jij niet meer.
- Mari : Je moet je zo niet opwinden, Dolf, dat is slecht voor je gezondheid.
- Boud : Dat zei ik hem daarstraks ook al, maar hij wil niet luisteren. Slechte eigenschap voor een militair ...
- Dolf : Ik zie je niet meer staan, je bent lucht ...
- Katy : Zet dan maar vlug een gasmasker op, voordat je besmet raakt door zijn ideeën.
- Dolf : Aan jouw gewauwel heb ik geen boodschap, jonge dame.
- Mari : Zeg eens, kunnen we dit niet rustig bepraten ?
- Dolf : Bepraten, bepraten ... er valt hier helemaal niets te praten. Die stijfkop heeft gewoon te doen wat ik hem zeg.
- Mari : Stijfkop, hé ... dat heeft hij dan ook van geen vreemden. 't Is net of ik hoor je vader praten.
- Dolf : Mariette, laat mijn vader hier buiten, die heeft hier niets mee te maken.
- Mari : Dat is dan ook de eerste keer.
- Dolf : Zeg eens, aan wiens kant sta jij eigenlijk ? Straks ga ik nog geloven dat je hem gelijk geeft.
- Mari : Dat doe ik ook.
- Dolf : Wat !?
- Mari : Luister eens Dolf. Ik ken mijn kinderen. Als Boudewijn deze beslissing heeft genomen dan heeft hij daar grondig over nagedacht en dan zal hij daar zijn redenen voor hebben. Daar heeft iedereen zich bij neer te leggen, jij ook.
- Boud : Bravo, ma ! Als er ooit iemand zo gek is om mij een zaak toe te vertrouwen, dan mag jij mijn pleidooi schrijven.
- Dolf : Vader, wat moet ik doen ? Mijn zoon komt in opstand tegen het vaderlijke gezag, mijn enige dochter kraamt niets dan onzin uit en mijn vrouw steekt me in de rug !
- Mari : Je moest ook zo nodig met mij trouwen, hé ... stijfkop ...
- Dolf : Ik ben van God en iedereen verlaten !

- Boud : Kom pa, niet zo somber. Hier zie, die dochter van jou kiest duidelijk jouw partij. Die houdt er een vriendje op na dat helemaal in je smaak zal vallen.
- Mari : Daar heb je me nog niets van verteld.
- Dolf : Dat vriendje zal dan toch van zeer goede komaf moeten zijn.
- Katy : Maak je daarover maar geen zorgen, Chris' vader is kolonel.
- Dolf : Kolonel ...
- Katy : En de persoon in kwestie is eerste luitenant.
- Dolf : Nee maar, luitenant !
- Boud : Jawel, sergeant ...
- Dolf : God kindje, je maakt mijn hele dag weer goed. Kom hier, dat ik je omhels.
- Katy : Jamaar ...
- Dolf : Niets te jamaren, je moet hem zo vlug mogelijk meebrengen, zodat ik hem aan mijn borst kan drukken. Ik zal hem met open armen en in gala ontvangen.
- Boud : Ga dan maar vlug je knopen poetsen, want hij komt zo dadelijk.
- Dolf : 't Is niet waar !
- Boud : Toch wel. Katy denkt dat die kerel mij binnen het kwartier weet om te praten.
- Dolf : Vader, heb je't gehoord ? Je kleindochter trouwt met de zoon van een kolonel ...
- Katy : Trouwen ...! Maar wacht eens ...
- Dolf : Daar moeten we op drinken. (hij gaat naar de bar en giet zich een glas vol)
- Katy : Maar luister nu eens ...
- Mari : Ja, morgen, nu hebben we geen tijd om te luisteren ... en ook niet om te drinken. Ik wil dat het huis piekfijn in orde is als hij komt. Vooruit Boudewijn, ga je kamer uitmesten, Dolf, jij gaat het gras afrijden en jij Katy, kom met mij mee naar de keuken. Ingerukt mars ! (er wordt gebeld)
God, daar is hij al ! (ze begint verwoed denkbeeldig stof weg te blazen)
- Katy : Dat kan niet. Chris is pas vrij om vijf uur.
- Boud : Gaan jullie maar naar jullie werk. Ik kijk wel wie er is.
(ze gaan af - Boudewijn opent de deur - Kris komt binnen)
- Kris : Ik zou Boudewijn willen spreken, kan dat ?
- Boud : Ha, dan ben je er dus toch al. Moest jij niet werken tot vijf uur ?
- Kris : Voor dit gesprek wou ik me graag vrijmaken.

Boud : Jij laat er geen gras over groeien, hé ... Boudewijn Jacobs, gediplomeerde werkloze, die volgens zijn vader veel te lang in zijn bed blijft liggen, wat hem dus dubbel zo gevaarlijk maakt want er is niets zo erg als een uitgeslapen advocaat.

Kris : Dan ben jij de man die we nodig hebben. Kris de Donder, aangenaam.

Boud : Hm, je stijl bevalt me. Vlotte interceptie, onmiddellijk de counter en vlam ! 1 - 0 ! Dat is geen slecht begin.

Kris : Laten we zeggen dat dat deel uitmaakt van een zekere strategie.

Boud : Eigenlijk verwondert het me wel dat je niet in uniform bent.

Kris : O ja ? Weet je, dat euh ... uniform draag ik nooit buiten de diensten. Trouwens, jij zit hier toch ook niet in toga.

Boud : 2 - 0 ! Dit belooft een interessant gesprek te worden.

Kris : Inderdaad. Ik geloof dat we het vlug zullen eens worden.

Boud : Meneer de Donder, uw kwartier gaat nu in, begin maar te donderen.

Kris : Dat laat ik liever over aan sommige van mijn oudere collega's. Die konden zo te keer gaan dat een aantal mensen voortdurend werden geplaagd door allerhande nachtmerries. Ik houd meer van de zachte aanpak.

Boud : Daarin kan ik u geen ongelijk geven. Maar kom, ter zake ...

Kris : Ter zake, ja ... Kijk, je zei daarnet zelf dat je werkloos bent. Welnu wij geven jou werk en de gelegenheid om een he-leboel ervaring op te doen.

Boud : En wat doet u veronderstellen dat ik die ervaring wil opdoen ?

Kris : Och kom, laten we mekaar niet voor de gek houden. U hebt toch geen rechten gestudeerd om dat daarna gewoon overboord te gooien.

Boud : En waarom niet ? Ik ken iemand die voor priester heeft gestudeerd en nu vader is van vier kinderen. Nu ja, het is een flauwe grap, maar het gebeurt toch meer dat mensen iets heel anders gaan doen dan datgene waarvoor ze zijn opgeleid.

Kris : Dat gebeurt, ja, maar dan niet door mensen die er alles voor over hebben om kost wat kost aan de bak te komen, zelfs al is dat dan pro Deo.

Boud : 3 - 0 ! Je bent wel goed geïnformeerd.

Kris : Dat moet wel. We kunnen slechts resultaten boeken als we de juiste mensen hebben.

Boud : The right man on the right place ...

Kris : Juist. U bent advocaat en onze juridische dienst heeft nood

aan een extra medewerker.

Boud : Die kost wat kost wil werken om de truukjes niet te verleren.

Kris : Proficiat ! U hebt net uw eerste punt gescoord.

Boud : Het werd stilaan tijd ... Maar toch vrees ik dat ik u moet teleurstellen. Weet u, soms voel ik me helemaal niet zo'n right man, eerder een left man.

Kris : Wat zou dat ? Als we de mensen maar kunnen helpen.

Boud : Dat is krasse taal voor iemand in uw positie. Pas maar op dat mijn vader dat niet hoort. Hij zou zich bij uw oversten over u beklagen.

Kris : O ja ?

Boud : Zonder enige twijfel. Met vader kan je over alles praten, zolang je hem maar napraat. Maar waag het niet iets te zeggen dat niet in Het Volk, Gazet van Antwerpen of de Volksmacht heeft gestaan, want dan heb je de poppen aan het dansen.

Kris : Overdrijft u nu niet een beetje ?

Boud : Overdrijven ! Toen hij op Peters kamer een exemplaar van Das Kapital vond, toen schreef hij de rector van de universiteit dat hun prof van economie een linkse agitator was.

Kris : En wat antwoordde de rector ?

Boud : Weet ik veel ... Maar hij zal wel hetzelfde gedacht hebben wat iedereen over vader denkt : veel geblaat en weinig wol.

Kris : Ik ken wel meer lastige schapen.

Boud : Ja ja, maar hier heb je te maken met een authentieke bok. En nu het er naar uitziet dat u hier wel vaker gaat komen, wil ik u daar toch even op wijzen.

Kris : Ik weet zeker dat ik best met hem zal kunnen opschieten.

Boud : Daar kunt u donder op zeggen. Vader heeft een aangeboren respect voor rang en hiërarchie.

Kris : Wat kan je anders verwachten van een militair ?

Boud : Dat heb ik niet gezegd ...

Kris : Nu, wat die job betreft ...

Boud : Meneer de Donder, ik moet toegeven dat u inderdaad niet de eerste de beste bent en dat het prettig moet zijn om met u samen te werken, maar mijn besluit staat vast. Wat stijfhoofdigheid betreft, ben ik voor honderd procent een echte Jacobs.

Kris : Vandaar die onverzoenlijke houding tegenover uw vader.

Boud : Onverzoenlijk is wel wat veel gezegd. Meestal kunnen we het goed met mekaar vinden, maar soms hebben we tegenstrijdige meningen en dan barst de bom. (buiten een enorme knal)

- Kris : Aan die knal te horen liggen de meningen dan nu toch ver uit elkaar. (Dolf komt op)
- Dolf : Verdomme, verdomme, verdomme ...! Geef me nu eens één goede reden waarom een grasmachine ontploft.
- Boud : Gras afrijden dat een halve meter hoog staat.
- Dolf : Wie vraagt er jou wat ?
- Kris : O hebt wel een perfect gevoel voor timing meneer, die knal kwam op het juiste moment.
- Boud : Als ik jou was dan ging ik naar Hollywood. Daar betaalt men miljoenen voor special effects.
- Dolf : En als ik jou was dan zou ik mijn mond houden als ik niets zinnigs te zeggen had. (Mariette komt binnengelopen)
- Mari : Wat is er gebeurd, Dolf ?
- Boud : Niets, Eva, de aanslag is mislukt.
- Dolf : En wie is dit nu weer ?
- Boud : Dit ? Dit is Kris de Donder.
- Dolf : Zeker weer een van die subversieve vriendjes van jou, hé. Dan kan je meneer de Donder vertellen dat hij onmiddellijk mag opdonderen.
- Boud : Maar pa, meneer heeft speciaal vrijaf genomen om over mijn toekomst te komen praten. Sommigen van mijn naaste verwanten maken zich daar zorgen over.
- Mari : Maar dan is dit ...
- Dolf : Kom in mijn armen, mijn zoon ! (hij omarmt Kris)
- Boud : Goed zo pa, leve de gelijkheid.
- Dolf : O, excuseert u me ... ik zal het nooit meer doen ... sergeant-majoor Jacobs, 8885352, tot uw orders ...
- Mari : Prettig kennis met u te maken Kris.
- Dolf : Mariette ! Let een beetje op je woorden, hé.
- Mari : Hoe ?
- Dolf : Jij noemt meneer gewoon bij de voornaam.
- Mari : Daar heeft meneer die toch voor gekregen.
- Kris : Inderdaad. Ik zie niet in waarom ze me niet Kris zou noemen.
- Dolf : Dat heeft te maken met tact, meneer, met discipline. Je moet je plaats kennen in de wereld. Maar ja, wat kan je verwachten van mensen die de pastoor gewoon Omer noemen, of onze koning nonkel Bo.
- Boud : Nou, 't is toch mijn peter ...
- Kris : Ik weet wel dat sommige mensen er zich aan ergeren, maar persoonlijk heb ik er niets op tegen. Zegt u maar gerust Kris, mevrouw.

- Mari : En zegt u maar Mariette. En hoever staan de besprekingen ?
- Boud : De standwas 1 - 3 toen de eerste helft nogal bruusk werd afgefloten.
- Dolf : Kan jij dan nooit ernstig zijn, nee ? Je hebt het al even erg als je zuster.
- Mari : Goeie hemel, dat is nu spijtig. Nu is Kris er en Katy is weg.
- Kris : Ja, dat is spijtig, ik had haar ook graag even gezien.
- Dolf : Waar is die dan naar toe ?
- Mari : Naar de supermarkt, een dweil gaan kopen.
- Dolf : Een dweil !?
- Boud : Wel ja, je weet wel, zo'n vod met zwart-geel-rode strepen. Je hebt er in je kleerkast ook een liggen.
- Mari : Ze kan niet lang wegblijven. Dolf, geef Kris een goeie borrel, dat maakt het wachten wat aangenamer. Of heb je liever een tas koffie ?
- Kris : Nee, dank u, een andere keer misschien. Ik kan nu echt niet langer blijven.
- Mari : Ach kom, ga nu nog even zitten, over een kwartiertje is ze zeker terug.
- Kris : Het spijt me werkelijk maar ik heb nog een andere afspraak.
- Mari : Een andere keer dan. Maar ik hoop je spoedig weer te zien.
- Kris : Daar kunt u op rekenen. Boudewijn en ik hebben trouwens nog een tweede helft af te werken. Tot ziens en doet u Katy de groeten van me. Meneer Jacobs, het was prettig u te leren kennen.
- Dolf : Het genoeg was geheel aan mijn kant, meneer.
- Boud : Kom Kris, ik laat je wel uit.
- Mari : Wacht eens even ... zeg Kris, heb je vanavond iets te doen ?
- Kris : Nee, niets speciaals.
- Mari : Kom dan hier eten, maken we er een gezellig feestje van. Zo rond een uur of acht.
- Boud : Dat is geen slecht idee.
- Dolf : Dat is een reuze-idee !
- Kris : Als ik u daarmee niet te veel last bezorg ...
- Mari : Maar nee, helemaal niet.
- Kris : Goed dan ... acht uur.
- Dolf : Zou ik u dan een kleine dienst mogen vragen ?
- Kris : Natuurlijk.
- Dolf : Wilt u dan in uniform komen ?
- Kris : Nu ja, ik weet niet of ...
- Boud : Doe het maar, of je kijkt de hele avond tegen zo'n pruillip aan.

- Kris : OK, tot vanavond dan. (hij wordt door Boudewijn uitgelaten)
- Boud : Ik moet zeggen dat ons Katy geen slechte smaak heeft. Die kerel mag er zijn. Ook al is het dan een militair.
- Mari : En zo charmant.
- Dolf : Daar kan jij nog wat van leren.
Die jongen loopt tenminste niet in kleren rond die men zelfs bij spullenhulp niet meer zou aannemen. Zorg er maar voor dat je je vanavond wat deftiger kleedt of je krijgt kamerarrest.
- Boud : Maak je maar geen zorgen, pa, ik zal me als een voorbeeldige zoon gedragen.
- Dolf : Doe maar zo normaal mogelijk, dat is al erg genoeg.
- Mari : Boudewijn, kom mee naar de keuken. Ik zal een lijstje maken voor de supermarkt.
- Boud : Kan pa dat niet doen ? Er zou nog een kennis van Peter kunnen komen.
- Dolf : Ik ga bij Frans, zijn grasmachine lenen.
- Mari : Laat dat gras nu maar staan, je kan beter hier het stof afnemen.
- Boud : Pa, krijg ik je autosleutels ?
- Dolf : Ga jij maar met de fiets, je bent al lui genoeg.
(Mariette en Boudewijn gaan af - Dolf trekt hier en daar een lade open op zoek naar een stofdoek) Waar is die stofdoek nu !
Mariette, waar ligt die stofdoek ?
- Mari : Waar die altijd ligt, in het kastje onder de trap.
- Dolf : Kastje onder de trap ... (hij gaat af - Boudewijn komt op, gaat naar de voordeur en neemt in het voorbijgaan Dolfs sleutels uit diens jas aan de kapstok)
- Boud : Pa, bedankt voor je sleutels, hé ! (Boudewijn gaat af)
- Dolf : Verdomme ! (hij loopt naar de deur en botst er op Chris)
O pardon, juffrouw, euh ... gaat u zitten ... ik kom zo dadelijk. (hij loopt buiten - we horen een wegrijdende auto)
Nu heb ik er genoeg van ! Dat hij wacht tot hij weer thuis is, ik breek hem de nek ... En wat kan ik voor u doen, juffrouw, maar maak het kort, ik heb nog werk.
- Chri : Wel meneer, eigenlijk ben ik hier met een speciale missie.
- Dolf : Ha nee hé, voor de missies ben je hier aan het verkeerde adres.
Als kind heb ik mijn hele gebit in de vernieling gesnoept om kilo's zilverpapier naar de negertjes te sturen, onze kasten puilen uit van de kalenders en de tombolalotjes, en of dat nog niet genoeg is, wil die gek die hier net zag buitenlopen ontwikkelingswerk gaan doen. Geef toe dat dat meer dan genoeg is.